

— Ей, вие птички бързокрилки, кждѣ тѣй отивате, казала имъ тя.

— Въ топлитѣ страни, задѣ топлитѣ моря, отговорили ѣ птичкитѣ въ единъ гласъ. Нѣма ли да дойдешъ и ти съ насъ?

Почнали птичкитѣ да я прѣдумватъ, почнали да ѣ хвалятъ топлитѣ страни, но враната си настоявала на своето:

— Оставете ме, сестри! Не ми се лети далече. По-добрѣ е тукъ да си остана. Азъ харесвамъ зимата. Безъ нея не мога да живѣя. Тѣй и направила.

Калинка-Малинка.

Цвѣтето на слънцето.

(Изъ живота на китайчетата).

Лу-Вингъ-Вингъ и *Лу-Чингъ-Чингъ* бѣха братчета. Тѣ живѣха въ една отъ сѣвернитѣ страни на Китай.

Тѣ бѣха много умни и красиви момчета. Като гѣхъ нийдѣ нѣмало. Тѣй поне мислѣли тѣхнитѣ родители, Лу.

Дѣцата даже се научили да говорятъ, четатъ и пишатъ по *английски* въ едно *американско* училище, което тѣ всѣки день посѣщавали.